

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. VI. Prima miracula. Secunda vocatio discipulorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

EPITO-
MA VI-
TAB
CHRISTI
A N. XXX.
XXXI.

riam eorum, & dixit ei: Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraveris me. Tunc dicit ei Iesus: Vade sathana: scriptum est enim: Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli servies. Tunc reliquit eum diabolus: & ecce Angeli accesserunt, & ministrabant ei.

6.
Baptista docet discipulos suos, Christum esse Messiam: duo sequuntur Iesum.
Ioan. 1.

Quadam autem die, stabat Iohannes, & ex discipulis ejus duo. Et respiciens Iesum ambulans, dicit: Ecce agnus Dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Iesum. Conversus autem Iesus, & videns eos sequentes se, dicit eis: Quid quaeritis? qui dixerunt ei: Rabbi (quod dicitur interpretatum, Magister) ubi habitas? Dicit eis: Venite, & videte. Venerunt, & viderunt ubi maneret, & apud eum manserunt die illo: hora autem erat quasi decima. Erat autem Andreas frater Simonis Petri unus ex duobus qui audierant à Iohanne, & secuti fuerant eum. Invenit hic primum fratrem suum Simonem, & dicit ei: Invenimus Messiam, (quod est interpretatum, Christus.) Et adduxit eum ad Iesum. Intuitus autem eum Iesus, dixit: Tu es Simon filius Iona, tu vocaberis Cephass, quod interpretatur Petrus.

7.
Philippus vocatur, sequitur Iesum.

In crastinum voluit exire in Galileam, & invenit Philippum. Et dicit ei Iesus: Sequere me. Erat autem Philippus à Bethsaida, civitate Andreae & Petri. Invenit Philippus Nathanael, & dicit ei: quem scripsit Moyses in lege, &

Prophetae, invenimus Iesum filium Ioseph à Nazareth. Et dicit ei Nathanael: A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni, & vide. Vidit Iesus Nathanael venientem ad se, & dicit de eo: Ecce verè Israëlita, in quo dolus non est. Dicit ei Nathanael. Unde me nosti? Respondit Iesus, & dixit: Priusquam te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te. Respondit ei Nathanael, & ait: Rabbi, tu es filius Dei, tu es Rex Israël. Respondit Iesus, & dixit ei: quia dixi tibi: Vidi te sub ficu, credis: majus his videbis.

Philippus adducit Nathanaelem.

CAPUT VI.

Prima miracula. Secunda vocatio discipulorum.

1. Iesu mutat aquam in vinum in nuptiis.
2. Ejicit à templo vendentes & ementes.
3. Mulieri Samaritana inuorescit.
4. sanat à febre filium Reguli.
5. Habitat in Capharnaum, & predicat regnum Dei.
6. Vocat à navi quatuor discipulos.
7. Circumit totam Galileam docens in Synagogis, & miracula patrans.

POSTEA nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, & erat mater Iesu ibi. Vocatus est autem & Iesus, & discipuli ejus, ad nuptias. Et deficiente vino, dicit mater Iesu ad eum: Vinum non habent. at dicit ei Iesus: quid mihi & tibi est mulier? nondum venit hora mea. Dicit mater ejus ministris: quodcumque dixerit vobis, facite. Erant autem ibi lapideæ hydræ sex positæ secundum purifi-

I. Iesu vocatur, interest nuptiis. Ioan. 2.

Intercedit mater pro vino.

EPITO-
ME VI-
TAE
CHRISTI
ANN.
XXXI.

Convertit
Christus
aquam in
vinum.

2.
Venit
Caphar-
naum.

Ascendit
Ierosoly-
mam.

Negotia-
tores eji-
erunt ex tem-
plo, &
disputat
de tem-
plo corpo-
ris sui.

cationem Iudæorum, capientes
singuli metretas binas vel ternas.
Dicit eis Iesus: Implete hydrias
aquâ. Et impleverunt eas usque
ad summum. Et dicit eis Iesus:

Haurite nunc, & ferte architricli-
no. Et tulerunt. Ut autem gu-
stavit architriclinus aquam vi-
num factam, & non sciebat unde
esset, ministri autem sciebant, qui
hauserant aquam: vocat spon-
sum architriclinus, & dicit ei:
Omnis homo primum bonum
vinum ponit, & cum inebriati
fuerint, tunc id quod deterius est:
tu autem servasti bonum usque
adhuc. Hoc fecit initium signo-
rum Iesus in Cana Galilææ, &
manifestavit gloriam suam, &
crediderunt in eum discipuli ejus.

Post hæc descendit Caphar-
naum ipse, & materejus, & fra-
tres ejus, & discipuli ejus: & ibi
manserunt non multis diebus.
& propè erat Pascha Iudæorum,
& ascendit Iesus Ierosolymam: &
invenit in templo vendentes bo-
ves, & oves, & columbas, & nu-
mularios sedentes. Et cum fecis-
set quasi flagellum de funiculis,
omnes eiecit de templo, oves
quoque, & boves; & numulario-
rum effudit æs, & mensas subver-
tit. Et his, qui columbas vende-
bant, dixit: Auferte ista hinc, &
nolite facere domum Patris mei,
domum negotiationis. Recordati
sunt verò discipuli ejus quia
scriptum est: Zelus domus tuæ
comedit me. Responderunt ergo
Iudæi, & dixerunt ei: Quod si-

gnum ostendis nobis quia hæc fa-
cis? Respondit Iesus, & dixit eis:
Solvite templum hoc, & in tri-
bus diebus excitabo illud. Dixe-
runt ergo Iudæi: Quadraginta &
sex annis ædificatum est templum
hoc, & tu in tribus diebus excita-
bis illud? Ille autem dicebat de
templo corporis sui. Cum ergo
resurrexisset à mortuis, recordati
sunt discipuli eius, quia hoc dice-
bat: & crediderunt Scripturæ, &
sermoni, quem dixit Iesus. Cum
autem esset Ierosolymis in Pascha
in die festo, multi crediderunt in
nomine eius, videntes signa eius
quæ faciebat.

Et reliquit Iesus Iudæam, &
abiit iterum in Galilæam. Opor-
tebat autem eum transire per Sam-
ariam. Venit ergo in civitatem
Samaritæ, quæ dicitur Sichar, iux-
ta prædium, quod dedit Iacob fi-
lio suo. Erat autem ibi fons Ia-
cob. Iesus ergo fatigatus ex iti-
nere, sedebat sic supra fontem.
Hora erat quasi sexta. Venit mu-
lier de Samaria haurire aquam.
Dicit ei Iesus. Da mihi bibere.
(Discipuli enim eius abierant in
civitatem, ut cibos emerent.) Di-
cit ergo ei mulier illa Samarita-
na: Quomodo tu, Iudæus cum sis,
bibere à me possis, quæ sum mu-
lier Samaritana? non enim co-
utuntur Iudæi Samaritanis. Re-
spondit Iesus, & dixit ei: Si sci-
res donum Dei, & quis est, qui di-
cit tibi, Da mihi bibere; tu forsitan
petisses ab eo, & dedisset tibi
aquam vivam. Dicit ei mulier:

Domine,

3.
Iesu
cum Sa-
marita-
na collo-
quitur.
Ioan. 4.

Instruit
eam de
potu a-
qua vi-
væ.

EPITOME
VI-
TAB
CHRISTI
ANN.
XXXI.

Domine, neque in quo haurias habes, & puteus altus est; unde ergo habes aquam vivam? Numquid tu major es patre nostro Jacob, qui dedit nobis puteum, & ipse ex eo bibit, & filii ejus, & pecora ejus? Respondit Jesus, & dixit ei: Omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum: qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei, non sitiet in æternum: sed aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. Dicit ad eum mulier: Domine, da mihi hanc aquam, ut non sitiam, neque veniam huc haurire. Dicit ei Jesus: Vade, voca virum tuum, & veni huc. Respondit mulier, & dixit: Non habeo virum. Dicit ei Jesus: Bene dixisti, quia non habeo virum: quinque enim viros habuisti, & nunc quæ habes, non est tuus vir; hoc verè dixisti. Dicit ei mulier: Domine, video quia Propheta es tu. Patres nostri in monte hoc adoraverunt, & vos dicitis, quia Jerosolymis est locus, ubi adorare oportet. Dicit ei Iesus: Mulier, crede mihi, quia veniet hora, quando neque in monte hoc, neque in Ierosolymis adorabitis Patrem. Vos adoratis quod nescitis, nos adoramus quod scimus, quia salus ex Iudæis est. Sed venit hora, & nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu & veritate. Nam & Pater tales quærit, qui adorent eum. Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum, in spiritu & veritate oportet

adorare. Dicit ei mulier: Scio quia Messias venit, qui dicitur Christus. Cùm ergo venerit ille, nobis annuntiabit omnia. Dicit ei Iesus: Ego sum, qui loquor tecum. Et continuo venerunt discipuli ejus: & mirabantur quia cum muliere loquebatur. Nemo tamen dixit: quid quæris? aut quid loqueris cum ea? Reliquit ergo hydriam suam mulier, & abiit in civitatem, & dicit illis hominibus: Venite, & videte hominem, qui dixit mihi omnia quæcumque feci. numquid ipse est Christus? Exierunt ergo de civitate, & veniebant ad eum. Interea rogabant eum discipuli, dicentes: Rabbi, manduca. Ille autem dicit eis: Ego cibum habeo manducare, quem vos nescitis. Dicebant ergo discipuli ad invicem: Numquid aliquis attulit ei manducare? Dicit eis Iesus: Meus cibus est, ut faciam voluntatem ejus qui misit me, ut perficiam opus ejus. Ex civitate autem illa multi crediderunt in eum Samaritanorum, propter verbum mulieris testimonium perhibentis: quia dixit mihi omnia quæcumque feci. Cùm venissent ergo ad illum Samaritani, rogaverunt eum ut ibi maneret. Et mansit ibi duos dies. Et multò plures crediderunt in eum propter sermonem ejus. Et mulieri dicebant: quia non jam propter tuam loquelam credimus: ipsi enim audivimus, & scimus, quia hic est verè Salvator mundi.

Declarat
ei se esse
Messiam.

Mulier
evangelizat
Christum.

Cibus
& potus
Christi
salus ani-
marum.

Credunt
in eum
Samaritani.

Dicit se-
creta pri-
orū vita
ipsius.

Docet ad
orationē
Dei in
spiritu &
veritate.

D

Post

SPITOM
DE VI-
TAR
CHRISTI
ANN.
XXXI.

4.
Iesus re-
dit in Ga-
lilæam,
ubi san-
nat filium
Reguli.

Post duos autem dies exiit inde, & abiit in Galilæam. Exceperunt ergo eum Galilæi, cum omnia vidissent quæ fecerat Ierosolymis in die festo: & ipsi enim venerant ad diem festum. Venit ergo iterum in Cana Galilææ, ubi fecit aquam vinum. Et erat quidam Regulus, cuius filius infirmabatur Capharnaum. Hic cum audisset, quia Iesus adveniret à Iudæa in Galilæam, abiit ad eum, & rogabat eum ut descenderet, & sanaret filium eius: incipiebat enim mori. Dixit ergo Iesus ad eum: Nisi signa & prodigia videritis, non creditis. Dicit ad eum Regulus: Domine, descende prius quam moriatur filius meus. Dicit ei Iesus: Vade, filius tuus vivit. Credidit homo sermone quem dixit ei Iesus, & ibat. Iam autem eo descendente, servi occurrerunt ei, & nuntiaverunt dicentes, quia filius eius viveret. Interrogabat ergo horam ab eis, in qua melius habuerit. Et dixerunt ei: quia heri hora septimâ reliquit eum febris. Cognovit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei Iesus, Filius tuus vivit: & credidit ipse, & domus eius tota.

Regulus
cum tota
domo sua
credit in
Christum.

5.

Iesu in
Capharna-
um præ-
dicat re-
gnum ce-
lorum per
peniten-
tiam ob-
tinendū.
Math. 4

Jesus autem, relicta civitate Nazareth, venit & habitavit in civitate Capharnaum maritima, in finibus Zabulon & Nephthalim: ut adimpleretur quod dictum est per Isaiam Prophetam: Terra Zabulon, & terra Nephthalim, via maris trans Iordanem, Galilæa gentium, populus qui se-

debat in tenebris, vidit lucem magnam: & sedentibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis. Exinde coepit Iesus prædicare, & dicere: Pœnitentiam agite, appropinquavit enim regnum caelorum.

Ambulans autem Iesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simonem qui vocatur Petrus, & Andream fratrem ejus, mittentes rete in mare (erant enim piscatores) & ait illis: Venite post me, & faciam vos fieri piscatores hominum. At illi continuo, relictis retibus, secuti sunt eum. Et procedens inde, vidit alios duos fratres, Iacobum Zebedæi, & Ioannem fratrem ejus, in navi cum Zebedæo patre eorum, reficientes retia sua: & vocavit eos. Illi autem statim relictis retibus & patre, secuti sunt eum.

Et circuibat Iesus totam Galilæam, docens in synagogis eorum, & prædicans Evangelium regni: & sanans omnem languorem, & omnem infirmitatem in populo. Et abiit opinio ejus in totam Syriam, & obtulerunt ei omnes malle habentes, variis languoribus & tormentis comprehensos, & qui dæmonia habebant, & lunaticos, & paralyticos, & curavit eos.

6.
Secunda
vacatio
Petri &
Andree.

Iacobi &
Ioannus.

7.
Evangelizatio
in Galilæa
Curat
gro.

Dæmoni-
acos san-
abat.

